

Basın Açıklaması

GIDA MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMLERİNİN SAYISI KONTROLSÜZ BİÇİMDE ARTTIRILMAKTADIR

29.08.2013

Gıda Mühendisliği; güvenli gıda arzının sağlanmasında vazgeçilmez olan meslek dallarından biridir. Ancak neredeyse her ilde en az bir bölüm açılması; bu bölümlerde kalite açısından homojen bir eğitim verilmesinin sağlanamayışı ve halen fiilen oluşan ihtiyacın çok üstünde Gıda Mühendisi mezun edilmesi, benzer duruma maruz kalan diğer meslek dallarında olduğu gibi toplam kaliteyi olumsuz etkileyerek önemli sorunlara neden olmaktadır.

2013 ÖSYS Lisans Yerleştirme Kontenjan Kılavuzu'nda 2. Öğretimler de dahil olmak üzere Gıda Mühendisliği eğitimi veren program sayısı toplam 75 adeti bulmuştur. Toplam öğrenci kontenjanı ise yaklaşık 4200'dür. Bu rakamlar, bir önceki yıla göre program sayısında %20, öğrenci kontenjanlarında ise %16 artış göstermektedir.

Bizler Gıda Mühendisleri Odası olarak, yıllardır gerek bölüm sayısı gerekse kontenjanların kontrolsüz bir biçimde arttığını ifade ediyoruz. Gıda güvenliğinin ve kaliteli gıda üretiminin sağlanmasında kritik role sahip olan ve sahip olduğu misyonu yerine getirebilmek için ciddi bir eğitimden geçmesi gereken meslektaşlarımızın yetiştiği Gıda Mühendisliği Bölümlerinin ihtiyacın çok üstünde olduğunu ve yeni bölümlerin kontrolsüz ve taraflarla değerlendirme yapılmadan açılmaması gerektiğini Oda olarak tek başımıza değil, bu konuda eğitim veren kurumların bölüm başkanları veya yetkilileri ile birlikte yıllardır ortak açıklamalar yaptığımız bir durumdur. Tüm bu çağrılara rağmen, Gıda Güvenliği açısından, tüketiciye güvenli gıda sunulması açısından hayati öneme sahip olan gıda mühendislerinin hem sektörde hak ettikleri yeri bulmaları için gereken adımlar atılmamakta, hem de her yıl bölüm sayıları ve kontenjanlar katlanarak artmaktadır...

O zaman soruyoruz:

- Sektörde ne kadar gıda mühendisi ihtiyacı olduğunu izleyen ve belirleyen var mıdır?
- Yok ise bu işi yapmakta olan bizlerin sözleri yıllardır neden boşa gitmektedir?
- Yeni bölümlerin açılması nasıl bir planlama ile yapılmaktadır?
- Mezun olan ve halen öğrenimine devam eden meslektaşlarımızın nerelerde ve hangi koşullarda istihdam edilecekleri, edilmekte oldukları kamu otoritesinin sorun alanı değil midir? Değilse ilgisi kimdir?
- Bu kararda sadece üniversite senatosunun bölüm açmaya karar vermesi yeterli olabilir mi?
- Bunca bölüm açılırken sadece iki tanesi için Odamızın görüşü sorulmuş ve ona da uyulmamıştır...

Gıda işletmelerinin sayıca önemli bir bölümü kontrolsüz üretim yapmaktadır. Türkiye'de üretim ve satış yerleri dahil yaklaşık 500.000 gıda kontrol noktası bulunurken, tüm bu noktalarda güvenli gıda arzı olup olmadığını, izlenebilirliği sağlanıp sağlanmadığını Bakanlık değişik meslek gruplarından oluşan yaklaşık 5000 kişi ile denetlemektedir. Bu koşullarda yeterli denetimden söz etmek mümkün olmamaktadır. Denetimlerin yetersizliği, gıda mühendislerinin sektörde hak ettiği koşullarda bulunmalarını da olumsuz yönde etkilemektedir.

Başta odamız ve var olan bölümlerin yetkilileri olmak üzere gıda ile ilgili tüm kurum ve kuruluşlar bu işte bir yanlı olduğu konusunda hem fikiriz. Yeni açılan bölümlerin bir kısmında sadece 2 öğretim görevlisi ile eğitime başlanmış olduğu bilinmektedir. Ne yazık ki bir kısmında laboratuvar ve uygulamalı eğitimden söz etmek dahi mümkün değildir...

Basın Açıklamaları

Birçok altyapı sorunu bulunmaktadır... Bu durum eğitim kalitesini de olumsuz etkilemektedir. Öncelikle alt yapısı yetersiz olan bölümlerin belli bir standarda ulaştırılması son derece önemlidir. Diğer taraftan birçok öğretim üyesi tarafından; kaynakların bu kadar çok sayıda üniversiteye/bölüme dağılımı sonucunda, eğitim düzenini tamamen oturtmuş köklü bölümlerin de kaynaklarının azalmasına neden olduğu, dolayısıyla onların da alt yapılarına, eğitim kalitelerine olumsuz bir çarpan etkisinin olduğu ifade edilmektedir.

Artık umut tacirliğini, bırakma zamanı gelmiştir.

Yeni bölümlerin kontrolsüz ve taraflarla değerlendirme yapılmadan açılması ve kontenjan artırımları durdurulmalıdır. Eğitim kalitesinin korunması, gıda güvenliğinin sağlanması ve sağlıklı gıdaya erişim amacıyla mesleki eğitimde asgari koşulların sağlanması bir zorunluluktur.

Eğitimin standardizasyonu doğrudan YÖK tarafından sağlanmalıdır.

Üniversitelerin yeni bölümleri açılmadan önce başta diğer üniversiteler ve odalar olmak üzere ilgili tüm kurumların görüşleri alınmalıdır.

Bu çığılığı yetkililer duymak zorundadır. ■

Petek ATAMAN
TMMOB Gıda Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Başkanı

Basın Açıklaması

BESİCİYİ KORUYARAK TÜKETİCİYE GÜVENLİ ETİ ULAŞILABİLİR FİYATTAN SUNMAK BİR KAMU GÖREVIDİR

14.10.2013

Kurban Bayramları et kesiminin ve tüketiminin arttığı çok özel bir zaman dilimidir. Bu dönemde gerek pazarlama ve fiyat sorunları, gerekse gıda güvenliği sorunlarının çok daha yoğun yaşanması muhtemeldir. İşte bu nedenle her iki amaca yönelik doğru adımlar atılması elzemdir.

Ülkemizde kişi başı kırmızı et tüketimi AB ülkelerinin yarısı; ABD'nin ise ¼'ü kadardır. Bu rakama ülkemizde tüketimi olmayan domuz eti de eklendiğinde tüketim miktarındaki uçurum daha da büyümektedir. Bu bakışla, et tüketiminin dönemsel olarak arttığı; yıl boyunca da et tüketimine katkıda bulunan Kurban Bayramının her yönüyle planlanması ve yönetilmesi gerekmektedir.

Üretici ve girişimci, canlı hayvan fiyatı neredeyse sabit seyrederken et fiyatlarının bir önceki yıla göre artmış olmasından ve girdi fiyatlarının yüksekliğinden yakınmaktadır. İthalat baskısı ve korkusunu üzerlerinden atmış değildirlir. İşin başından beri ette (ya da daha geniş bir ifade ile hayvansal ürünlerde) ithalata dayalı çözüm önerilerinin yanlış olduğunu ve işlemeyeceğini; bunun piyasaya da üreticiye de faydası olmadığını ısrarla vurgulamıştık. Yaşananlar bizleri haklı çıkartmıştır. Öncelikle girdi fiyatlarının düşürülmesine yönelik politikaların izlenmesi esas olmalıdır. Zaman içerisinde bir müdahale kurumu gerekliliği anlaşılmış ve Et ve Süt Kurumu müdahale kurumu olarak yetkilendirilmiştir. Son dönemde gündeme gelen fiyat artışı eğilimi Et ve Süt Kurumu Genel Müdürlüğü'nün stoklarından belli bir miktar donmuş eti sektörde faaliyet gösteren işletmelere satacağını açıklaması ile regüle edilmeye çalışılmıştır. Bir müdahale kurumunun artık var olması ve piyasayı dengeleyebilecek adımların atılabileceğinin koşullarının oluşması son derece önemlidir. Ancak atılan her adımın çok iyi değerlendirilmesi; üretici ve tüketiciyi korumaya hizmet etmesi gerekmektedir.

Toplumun dengeli beslenmesi için eti üretmek, tüketimini gelişmiş ülkeler seviyesine yakınlaştırmak ve bu koşulların sürdürülebilirliğini sağlamak önceliğimiz olmalıdır. Karkas sınıflandırma sisteminin oluşturularak hayata geçirilmesi gerek üretici, gerekse tüketici açısından önemli bir beklentidir.

Bir başka önemli konumuz ise kurbanlık kesimlerinin güvenli koşullarda ve sağlık riski yaratmayacak biçimde gerçekleştirilmesinin sağlanmasıdır.

Et; gerek yapısı, gerekse hayvansal ürünlerle bulaşması muhtemel zoonozlar, kimyasal veteriner tıbbi ürünlerin uygulanmasından kaynaklanabilecek kalıntılar ile kesim sırasında ve sonrasında karşılaşılabilecek hijyen sorunları nedeniyle; daima riskli olarak kabul edilen bir üründür. Kurban bayramında kısa bir zaman diliminde çok sayıda kesim gerçekleştirilmesi, kimi zaman uygunsuz koşullarda kesim yapılmasına neden olmakta, bu durum etin kesim sonrasında muhafazası ve tüketimi açısından kimi risklere yol açmaktadır.

Kesimin yetkililerce gösterilen noktalarda yapılması, kurbanlık olarak seçilen sağlıklı olmasına dikkat edilmesi ve tüketim anına kadar etin doğru muhafazası son derece önemlidir. Havaların oldukça ılıman gittiği bu günlerde, kesilen etin birkaç saat içerisinde oda sıcaklığına ulaştırılması ve peşinden derhal buzdolabı koşullarına alınması sağlanmalıdır.

Basın Açıklamaları

Buzdolabında dondurulmadan muhafaza edilen kurban eti, en fazla 3-4 gün içerisinde tüketilmelidir. Bu süre etler ufak parçalara ayrıldııkça düşer. Kıyma gibi boyutu çok küçültülmüş etlerde buzdolabı sıcaklığında muhafaza süresi 1 güne kadar düşebilir.

Dondurularak muhafaza tercih edildiğinde, etin bir kez dondurulmasına azami özen gösterilmelidir. Dondurulup çözölen, sonrasında tekrar dondurulan ürünler sağlık riskleri oluşturmaktadır.

Etlerin muhafaza yöntemleri ve süresi kadar; pişirilme biçimi de sağlık açısından büyük önem taşımaktadır. Etler çiğ kalmamayı sağlayacak ancak yanma ürünlerinin oluşmasına engel olacak koşullarda pişirilmelidir.

Sağlığa uygun güvenli koşulların sağlanması amacıyla, her zaman olması gerektiği gibi; Bayram boyunca resmi denetimlerin etkin bir biçimde yapılması, kayıt dışı ve kurlsız girişimlere engel olunması konusunda tüm yetkili kurum ve kuruluşların birlikte hareket etmesi gerekmektedir.

Tüm halkımızın Kurban Bayramı'nı en içten dileklerle kutlar, saygılarımızı sunarız. ■

R. Petek ATAMAN
TMMOB Gıda Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Başkanı

Basın Açıklaması

AÇLIK, YOKSULLUK, OBEZİTE, YETERSİZ BESLENME, İNSANLIK HALA MUTSUZ!

16 Ekim "Dünya Gıda Günü"

Her yıl bu tarihlerde açlığı ve açlıkla mücadeleyi, yetersiz beslenmeyi ve muhtemel çözüm yollarını konuşuyoruz.

Biliyoruz ki; dünyanın geri bırakılmış coğrafyalarında açlık kronikleşmiş bir sorunsal; açlıktan insanlar ölmeye devam ediyorsa, bu yeryüzünün ve bütün insanlığın en önemli sorunudur.

Verilere göre Dünya'da yaklaşık 900 milyon insan aç! Bu bir insanlık ayıbıdır. Hele de açlığın nedeni, üretilen gıda maddelerinin dengesiz dağılımı ise durum daha da vahim demektir. Dünyadaki açların yaklaşık % 62'si Güney Asya ve Sahra Altı Afrika'ında, yaklaşık % 27'si Doğu ve Güneydoğu Asya'da yaşıyor.

Dünya Gıda Günü'nün bu yılki konusu "Gıda Güvencesi ve Beslenme İçin Sürdürülebilir Gıda Sistemleri"dir. Açlığın bir başka boyutunu, yetersiz beslenmeyi konuşuyoruz! Yetersiz beslenme nedeniyle dünyada beş yaşın altındaki her dört çocuktan biri beklenen düzeyde gelişememektedir.

165 milyon çocuk yetersiz beslenmeden dolayı hiçbir zaman fiziksel ve mental potansiyellerine erişemeyeceklerdir. Yetersiz beslenen kadınların, fiziksel ve zihinsel olarak yetersiz veya engelli bebek doğurma olasılığının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Buna karşın bir başka çarpıcı rakam da insanların yaklaşık olarak 1,4 milyarının aşırı kilolu, yani obez olduğudur.

Türkiye'de yetersiz beslenme ne durumdadır?

Ankara Tabip Odası'nın Mart 2012 tarihli "Dünya ve Türkiye'de Beslenme" konulu yayınına göre "Türkiye'de yetersiz beslenme sorunları özellikle çocukluk yaş grubunda görülmektedir. Buna ilişkin ulusal düzeyde en son yapılmış olan çalışma Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırmasıdır. Bu araştırmaya göre; beş yaş altı çocukların %12,2'si akut ve süregelen herhangi bir beslenme yetersizliği ile karşı karşıyadır. Yetersiz beslenme sorunları arasında anemi vurgulanmalıdır. Ülkemizde okul öncesi yaş grubu çocukların ortalama %50'si, okul çağı çocukların %30'u, gebe ve emziren kadınların %50'si anemiktir. Aneminin başlıca nedenleri; demir, B6, B12 vitaminleri ve folik asit alımının yetersizliği ya da biyoyararlılıklarının düşüklüğüdür." Aynı rapor "Türkiye'de 15-49 yaş evli kadınlar arasında fazla kilolu ve şişman olma sıklığı %55,8'dir. Çocukluk çağı şişmanlığı da dünyada ve ülkemizde artan bir sorun olarak dikkat çekmektedir."

Hayvansal protein tüketimimiz; gelişmiş ülkelerden önemli ölçüde düşük... Süt tüketimimiz olması gerekenin yarısı düzeyinde bile değil. Toplam et tüketimi Avrupa Birliği rakamlarının neredeyse ¼ ü seviyesinde... Yumurtada tüketim görece daha iyi ama hala gelişmiş ülkelerden belirgin biçimde düşük...

Tahıl ağırlıklı besleniyoruz... Protein tüketimimiz bu kadar düşükken en kaliteli protein kaynakları süt ve süt ürünleri, et, tavuk, yumurta gibi ürünler hakkındaki konu uzmanı olmayan kişilerce oluşturulan bilgi kirliliği tüketicinin aklını iyice karıştırıyor, tüketicileri temel gıda maddelerinden uzaklaşmasına neden oluyor. .

Oranlar ve rakamlar değişse de bir yanda açlık, yetersiz beslenme ile can pahasına mücadele, diğer yanda da aşırı kilo sorunu ve obezite oranı ülkemizin de temel çelişkisidir.

Basın Açıklamaları

Tüm bu veriler asıl sorunun politikalarda ve sistemlerde olduğunu göstermektedir. Ücret politikaları, sosyal politikalar, tarım ve gıda politikaları, piyasa düzenleri, eğitim politikaları... Liste uzayıp gitmektedir.

Eğer gıda bir insan hakkı ise; dünya yüzünde her insanın güvenli ve kaliteli, yeterli miktarda ve gerçekçi fiyatlarla gıdaya ulaşması bir hak ise politikalar ve sistemler bu hakkı teslim etmek üzere kurgulanmalıdır.

Ne yapmalı?

Tarım ve gıda konusu gerek sağlık için, gerekse egemenlik anlamında stratejik ve vazgeçilmez konulardır. Türkiye gibi potansiyeli yüksek bir ülkenin üretmesi, üreticisini koruması ve üretimin sürdürülebilirliğini sağlaması gerekmektedir.

Üretmek zorundayız! Ürettiğimizi değerinden satabilmek zorundayız!

Üretim yapılabilir koşulları sağlamak ve korumak durumundayız. Bunu özellikle küçük çiftçileri göz ardı etmeden yapmak son derece önemlidir.

Üreticinin gerçekten örgütlü olmasını sağlamak, kooperatifleri yaygınlaştırmak ve etkin kılmak vazgeçilmez bir önceliklidir.

Yıllardır önemi vurgulanan müdahale politikalarının kurgulanması ve işlerlik kazanması gerekmektedir. İçinde bulunduğumuz yıl, Et ve Balık Kurumu'nun adı ve teşkilatlanması değiştirilerek; bu çok önemli iki temel alanda tekelleşmenin önüne geçmek hedefiyle "Et ve Süt Kurumu" olarak değiştirilmiştir.

Bu çok önemli bir adımdır, ancak işleyişin nasıl olacağını hassasiyetle belirlenmesi ve takip edilmesi gerekmektedir. Uzun yıllar yok edilmiş veya işlevsizleştirilmiş bu kurumların yeniden canlandırılıyor olması; tarım ve gıdaya yönelik politikalarda da sürdürülebilirliğin önemini göstermektedir.

Temel gıdaların yeteri kadar tüketilmesini sağlamak zorundayız!

Yukarıda saydığımız pek çok nedenden dolayı bu konu Türkiye'nin hayati önceliğidir. TÜİK istatistiklerine göre ülkemizde hane halkı tüketim harcaması dağılımında en önemli yüzdellik payı yaklaşık % 26 ile konut ve kiraya aittir. Gıda ve alkolsüz içecekler hane halkı bütçesinde yaklaşık % 20'lik paya sahiptir. Üstelik bunca eksik hayvansal protein tüketimi ile...

Hayvansal protein kaynaklarını gereği gibi tükettiğimizde bu payın % 30'dan aşağı olmayacağı düşünülmelidir. Oysa gelişmiş ülkelerde hane halkı bütçesinden gıda ve alkolsüz içeceklere ayrılan pay en fazla %15'tir.

Tarımsal üretimdeki girdi maliyetlerinden, son tüketiciye ulaşılan kadar vergilendirme politikası, süpermarketlerin/zincir marketlerin etkisi tüketicinin temel gıda maddelerine ulaşmasını güçleştirmektedir. Ürettiğimiz ürünlerin ithal muadilleri ile rekabet edebilirliğinde önemli sorunlar yaşanmaktadır.

Mutlaka vurgulamak gereken bir başka konu da güvenli gıda arzının sağlanması, etkin denetim mekanizmalarının kurulması, bu sistemde yeterli altyapının sağlanması gerekliliğidir. Gıda güvenliği ve güvencesi birbirinin ayrılmaz parçalarıdır. Biri olmadan diğerini sağlamak mümkün değildir.

Açlığın ve yetersiz beslenmenin gündemde olmadığı, güvenli gıdalar tüketebildiğimiz bir dünya ve Türkiye için başta politika oluşturucular ve yöneticiler olmak üzere, hep birlikte çaba sarf etmek bir görev olarak değerlendirilmelidir. ■

Gıda Mühendisleri Odası
Petek ATAMAN
Başkan

Kimya Mühendisleri Odası
Mehmet BESLEME
Başkan

Ziraat Mühendisleri Odası
Dr. Turhan TUNCER
Başkan

Odamızın, 3 Aralık Dünya Engelliler Günü dolayısıyla yayınladığı basın açıklaması aşağıda yer almaktadır.

KENDİNİZİ BİR GÜNLÜĞÜNE ENGELLİ VATANDAŞLARIMIZIN YERİNE KOYMANIZI İSTİYORUZ

03.12.2013

Bugün herkesi kendini bir günlüğüne engelli vatandaşlarımızın yerine koymaya davet ediyoruz. Tekerlekli sandalye ile dolaşmak zorunda kaldığınızı düşünün. Ya da görme engelli olduğunuzu düşünün.

Tüm gün yaptığınız işlerin ne kadarını yapabildiniz?

Profesyonel gelir sağladığınız işinizi bu koşullarda da yürütebilir miydiniz? Bu bakışla iş yerinizde en basit insani ihtiyaçlarınızı karşılayacak koşullar mevcut mu?

Toplu taşıma araçlarını kullanmanız mümkün olur muydu?

İdarecilerden kendilerini engelli vatandaşlar yerine koymalarını talep ediyoruz, çünkü engellilerle ilgili eksikler onları hiç rahatsız etmiyor. Çünkü onlar yaptıkları işlerde kendileri için hiç var olmayan engelleri göremiyorlar.

Engelli olmayan vatandaşlardan kendilerini engelli vatandaşlar yerine koymalarını talep ediyoruz, çünkü bizler bu eksikliği görür, algılar ve idare üzerinde baskı oluştursak sorunların çözülmesinde önemli bir yol kat edilir.

Ülkemiz nüfusunun yaklaşık % 12'si engellilerden oluşmaktadır. 2012 verilerine göre 74 milyon olan nüfusumuzun 9 milyona yakını engelli... Hiç azımsanmayacak sayıda olan vatandaşlarımızı sokaklarda, işyerlerine, sosyal alanlarda neden göremiyoruz? Onlar çalışmayı, yaşamayı sevmiyor olabilirler mi?

4857 Sayılı İş Kanunu; özel sektörde 50 ve 50'nin üzerinde işçi çalıştıran iş yerlerinde %3, kamu sektöründe ise 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu %3 oranında engelli çalışan istihdamını zorunlu kılmaktadır. Özel sektör ve kamu işverenlerinde özürsüz personel istihdam edilmediği durumlarda istihdam edilmeyen her bir kişi için para cezası uygulanmaktadır. Bu cezai yaptırım nedeni ile özel sektörde özürsüzler için ayrılan kadrolarda personel istihdamı çok önemli ölçülerde sağlanmıştır. Ancak, para cezası devlet memurluğu kontenjanı için uygulanmamakta olduğundan kamu kurumları için aynı ifadeyi kullanmak mümkün değildir. İlgili Kanun gereği kamu kurumlarında bu koşulun yerine getirilmesinden Devlet Personel Başkanlığı sorumludur. Devlet Personel Başkanlığı Haziran 2013 verilerine bakıldığında toplam memur sayısının yüzde %3'ü olan 55.334 kişilik engelli kontenjanında 23.545 kişilik engelli açığı bulunmaktadır.

Engelli vatandaşlarımız için iş kotasının yeterli olmayacağı açıktır. Onların görevlerini sürdürürken ve tüm yaşamlarında hak ettikleri koşulların sağlanması gerekmektedir.

Basın Açıklamaları

2005 yılında çıkarılan 5378 sayılı Özürlüler Yasası, bu amaçla kamu kurum ve kuruluşlarına ait mevcut resmî yapılar, mevcut tüm yol, kaldırım, yaya geçidi, açık ve yeşil alanlar, spor alanları ve benzeri sosyal ve kültürel alt yapı alanları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından yapılmış ve umuma açık hizmet veren her türlü yapıların ve içinde özürlülerin erişebilirliğine uygun duruma getirilmesini ve büyükşehir belediyeleri ve belediyeler, şehir içinde kendilerince sunulan ya da denetimlerinde olan toplu taşıma hizmetlerinin özürlülerin erişilebilirliğine uygun olması için gereken tedbirlerin alınması, mevcut özel ve kamu toplu taşıma araçlarının özürlüler için erişilebilir duruma zorunlu kılması, 7 yıl da süre vermiştir. Sürenin bitiminde kamunun üzerine düşen sorumlulukları yerine getirmediği anlaşılmış ve yasanın öngördüğü süre "gerekli tedbirlerin alınabilmesi amacıyla" 3 yıl daha uzatılmıştır.

Görüldüğü gibi kağıt üzerinde pek çok düzenleme yapılmaktadır ancak tüm bu koşulların hayata geçirilmesi her birimizin takibi ve sahiplenmesi ile mümkün olacaktır.

Engelli vatandaşlarımızın her ortamda yaşamlarını insanca sürdürebilmelerini sağlamak için düşünmek, çabalamak, mücadele etmek hepimizin borcudur. ■

R. Petek ATAMAN
TMMOB Gıda Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Başkanı